

שנ''ה

שיטה מקובצת

המורה ואין בהן טומאה קלה ורומינגי^ט החומר
ש והקשר וקשייא לן מוחשבה למה לי העשוי
בחותכו לכלב ^ט ומוחשבה לכלב לאו מוחשבד
^ט בטומאה כל המויר לאכול אדם טמא
לאסוק טומאה מיניה דכין דמעירא הוה חוי^ט
שפצל מאכילה כל הכא לאחותו ליה טומאה
חוי לאדם לא חוי לכלב מ"מ קרן מהשבה וב
מרחים אבל לאחר מיתה טמא הוא טומאה חיה
מיתה אי בשור מטמא טומאה חמורה ואמך
דרם נביות בית שマイ מטהרין יובית הילל מיל
ונבלת בהמה טמאה בכל מקום נבלת עוף
ואין ציריך השר ^ט(ונבלת בהמה טהורה בכל
בשותים אין ציריך ^ט לא מוחשבה ולא השר) וו
לי לטומאה קלה ^ט היא גופה טומאה היא
ונבילה וזרפה לפחות מכוביצה אוכלין דהאי וה
השר דראא ^טתנאנ דרי' ישמעאל^ט על כל רוע [ז]
שאן סופן לטמא טומאה חמורה וציריך השר ^ט
המורה ציריך השר א"ל ה"מ באוכלן דעלמא ד
הכא דaicא בגין פורת מכות נבלת ביוון דאייל
ובאלג וף על גב לדמיינע לא ^ט וג' ^ט
שווקיס דלאס מע סה נבלס לין
ממחטה גלן מון לאה בידיעס דלן ממיין
^ט ווי קי' הי' לין קאכ' יס דאי
בלגב נבלס לין' רככ' דלאה מומנטה
טומולקה ממולא יס ווי' קאלא דלאטומוט
כין רוככ' פכפיש יס קה' גל' מיליכט
דלאס שטעה וטאכ' דלקודס מפקצת גלו
סקצ'ר סוח' דלא למינע בקער ארכוינט
(חילין קאכ') עולטן סליקון נבלס
יס ווילך' עליון' נטלס ריליכס סקצ'ר
סמי. פס' וו' בזיל'י מסכת מוקין:
ונבלת נפואה טפואה גל' מקום.
וילכלו נפכ'יס סקטס מילל' עוגדי' ויליכין
ממחטה דסמלן מילל' עוגדי' ויליכין
טעו'ת וו' נבלת עוף טטר וו' ויליכין
בסמס וו' זיליכין מפקצת וו' פכט. דילג'ל
אינו זיליכין מפקצת וו' פכט.
בסמס וו' זיליכין מפקצת וו' פכט.
ולבלג נבלג חמוץ קמי'יל סאי' סוכט'ל
דלאס שטעה: וו' זיל'י גופ' טמאתה
סאי'. טומולקה נבלת יס: פחתת מוכת
ליר' זיל'י זיל'י זיל'י זיל'י זיל'י זיל'י זיל'י

(ט) ב' קיד' ר' ד. אומ' ד: מ' טולין
 (ו) סדרה (ב), (ג), (ד) סדרה (ב), (ג), (ד) סדרה (ב), (ג), (ד)
 (ז) נס"ה ר' נ' מ'
 (ח) סדרה פ' מ'
 (ט) סדרה ז' מ' מ'

תורה אור השלם

—

לעוזי רשי
פולפ"א. הבשר שעל עצם
בירון.

ג' נובמבר

מליהו שודם באין כח טומאה
להילך אוון לאין כח טומאה
אכליון, שודם בלא כח טומאה
המוראה. רול מטמו בטהון דלא
בטהון וזה והושע און גלובטן.
אין כח טומאה לאין כח טומאה
מן בא. גיטם והגבטם שלכין
הוילר האונס טענין טיעון:
הביבה היליך להילובת. און קיון
הביבה היליך להילובת.
מענין. אם ענין הוה אונמאן
ענין אוון לאין כח טומאה שאון גאנז
אורה אוון לאין כח טומאה
שאין בטעמיה איסיך לאיכס נגן
ענין וויהה אורה אוון לאין כח
טומאה לאין כח טומאה לאיר אוון
לילד היליך להילובת להילובת.
איי חרב בהמה
לילד היליך הוה אינאי דה דהמה
שאינה אונראן (אונראן) לא לא
הא. לא אונם לא האס דה
בון ענין מני אונראן אונראן גאנז
דלא דס רוחן אונראן ואונראן גאנז
לילון. לאון לאילון לא לאילון
בון ענין מון אונראן לא לאילון גאנז

בכל אלא מה שברטף עץ בוגר
ושרשן שפערת שפערת עץ בוגר
ובעל נפל ובעל נפל ואה איה נ לא אלא
בדי שפערת שפערת עץ בוגר
ובעל נפל ובעל נפל ואה איה נ לא אלא
בריאן זם מהליך שיטים דרכו

ה) גני לכינוים דדריות לכינויו ומיון כל דהפי' דמי כב"ל ולהמגנס הינו מושג

די רק בפחות מכוזה. תוס':